

מת (תל אביב) 8810-01-25 - מדינת ישראל נ' אליאב קרן (עציר)

מ"ת (תל-אביב-יפו) 8810-01-25 - מדינת ישראל ע"י נ' אליאב קרן שלום תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 8810-01-25

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד לוי

נגד

אליאב קרן (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד מינאוי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)

[29.05.2025]

כבוד השופטת שרית קריספין

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של כבוד הש' האוזרמן, מיום 10.3.25, במסגרתה הורה על מעצרו של המבקש, עד לתום ההליכים בעניינו.

עסקינן בבקשה למעצר עד תום ההליכים וכתב אישום, לפיהם, ביום 19.1.25, נהג המבקש ברכב בבת ים, ברחוב דוגית ונעצר לבדיקה על ידי שוטרים.

המבקש נהג, לכאורה, ברכב על אף היותו בלתי מורשה לנהיגה, ללא תעודת ביטוח תקפה ופסול מנהיגה על פי פסק דין של בית משפט וכן, כאשר נדרש למסור דגימת שתן, לאיתור סמים, סירב לעשות כן, דהיינו, נהג בשכרות. המבקש נעצר ולאחר מספר דיונים, לרבות לצורך מתן תסקיר מעצר בעניינו, שלא המליץ על שחרור, הורה, כאמור לעיל, כבוד הש' האוזרמן, על מעצרו עד לתום ההליכים.

ביום 30.4.25, הגיש הסנגור בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, מהטעם כי דיון ההוכחות בעניינו נדחה, בשל אי התייצבות שניים מעדי התביעה.

ביום 28.5.25, התקיים דיון בבקשה.

טיעוני הצדדים:

הסנגור טען כי בשים לב לכך שהמותב הדן בתיק העיקרי נמצא בשבתון ולכן, דיון ההוכחות נדחה בחודש וחצי, הרי שהדבר מצדיק בחינה מחודשת של תנאי מעצרו של המבקש וביקש כי בית המשפט ישקול המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני.

המבקש עצמו טען כי בדיון ההוכחות עלו דברים מהותיים וחלו התפתחויות שגם הן, מצדיקות עיון חוזר במעצרו.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי דחיית דיון ההוכחות, אינה מצדיקה עיון חוזר בהחלטת כבוד הש' האוזרמן, שקבע כי מהמבקש נשקפת מסוכנות גבוהה ולא ניתן לתת בו אמון וכך קבע גם שירות המבחן. עוד נטען, כי מההחלטה שבנדון, חלפו חודשיים בלבד, מדובר בכתב אישום חמור ולמבקש עבר תעבורתי ופלילי מכביד, לצד הסיכון האמור.

דיון והכרעה

בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (התשנ"ו - 1996), וההלכה הפסוקה, בבואו של בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר, הוא אינו דן מחדש בתנאי המעצר או בחלופת המעצר שנקבעו במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי.

בנוגע לעילה של "חלוף הזמן", נקודת האיזון אותה קבע המחוקק לבחינת שאלת התארכות הליכים בעניינו של נאשם עצור היא בחלוף תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום, ולאחר מכן המשך המעצר מסור להחלטתו של בית המשפט העליון, ככל שמוגשת לו בקשה לפי סעי' 62 לחוק המעצרים.

בבש"פ 8631/21 מדינת ישראל נ' ואיל חוסיין, נאמר:

"ראשית, כידוע, עיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר, מוגבל למקרים שבהם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52(א) לחוק המעצרים). בקשתו של המשיב הוגשה אך כארבעה חודשים לאחר מועד מתן ההחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני (וכחודשיים לאחר שמקום המעצר שונה, לבקשתו, לבית הוריו), ובנסיבות אלה לא ניתן לומר כי עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה; מה גם שלא עלה בידי המשיב להצביע על כך שנתגלו בעניינו עובדות חדשות או שנסיבותיו השתנו, על מנת להצדיק עיון חוזר (ראו והשוו למשל: בבש"פ 8509/19 מדינת ישראל נ' בפרי, פסקה 12 (24.12.2019)). די היה בכך כדי לדחות את בקשתו של המשיב."

במ"ת 26410-11-23 ברבי נגד מדינת ישראל, בבית המשפט המחוזי בירושלים, אמר כבוד הש' הימן, לגבי בקשה שהוגשה בנסיבות דומות למקרה שבפני:

"...ואני שואל, לנוכח מסוכנותו של המבקש, האם יש מקום לסכן הציבור משום התנהלות בעייתית של עד תביעה...". בית המשפט שם דחה את הבקשה, אף כי חלפה שנה ממתן ההחלטה על מעצרו של המבקש.

המבקש שבפני נמצא במעצר מיום 19.1.25, דהיינו, פרק זמן של כ- 4 חודשים ומבלי להקל ראש בפרק זמן זה, לא ניתן לומר כי מדובר בפרק זמן ניכר, כמפורט לעיל.

אכן, אין זה תקין כי שני עדי תביעה לא התייצבו לדיון ובשל כך, נאלץ בית המשפט לדחות את המשך פרשת התביעה, בהתאם לאילוצי יומנו, אך גם המועד החדש שנקבע, 15.6.25, הנו מועד סביר בהחלט וקשה לומר כי פרק זמן של 5 חודשים, שיעברו עד המועד הנדחה, מחייב עיון מחדש בהחלטת המעצר.

כמפורט לעיל, ההלכה קובעת כי פרק הזמן בו מבקש נתון במעצר, הנו רק נתון אחד שעל בית המשפט לבחון בבואו לעיין מחדש בהחלטת מעצר ולטעמי, נוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מהמבקש, כפי שפורטה גם בתסקיר שירות המבחן וגם בהחלטותיו של כבוד הש' האוזרמן, האינטרס הציבורי מחייבת המשך מעצרו של המבקש ונקודת האיזון שעל בית המשפט לקבוע, בסופו של יום, לא השתנתה ממועד החלטתו של כבוד הש' האוזרמן.

מכל האמור, הבקשה נדחת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"ה, 29 מאי 2025, בהעדר הצדדים.